

یاد رفیق سلیم، همیشه در دل‌های مان زنده است!

با تاسف فراوان، رفیق سلیم عضو کمیته مرکزی سابق حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان درگذشت. رفیق سلیم از انقلابیون شعله‌ی، دهه چهل خورشیدی و از جمله رهبران و بنیانگذاران «سازمان پیکار برای نجات افغانستان» (۱۳۵۸) و «حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان» (۱۳۸۳) بود. رفیق سلیم در چند سال اخیر، به دلیل کهولت سنی و به دلیل سال‌ها تحمل سختی‌های زندگی حرفه‌ی و شکنجه در زندان‌های مخوف رژیم «خلق و پرچم»، به ضعف جسمی و مریضی مبتلا گردیده بود.

رفیق سلیم در دوران اوج مبارزات جنبش «شعله جاوید»، در دهه ۴۰ خورشیدی در شهر کابل، به صف این جریان پیوست. او از جوانان انقلابی پرشور بود که در مبارزات «جریان شعله جاوید» سهم فعال داشت. رفیق سلیم برای محو نابرابری و ستم طبقاتی، کمونیزم را رهنمایی عمل خود قرار داده بود. رفیق سلیم شخصیت متین و دید عملی عمیق داشت و از این رو، بسیار از جوانان هم‌سن و سال‌اش تحت تاثیر او به کمونیزم و صف جریان شعله جاوید پیوست. در اوایل دهه پنجاه خورشیدی با فروپاشی «سازمان جوانان مترقی» و سلطه انحرافی «گروه انقلابی خلق‌های افغانستان» بر جریان شعله جاوید، رفیق سلیم، تعداد زیاد از جوانان انقلابی شعله‌ی را از عضویت به این گروه ممانعت نمود. رفیق سلیم بعدها با جمع از رفقا و یاران‌اش در سال ۱۳۵۸ خورشیدی چند ماه قبل از تجاوز شوروی بر کشور، «سازمان پیکار برای نجات افغانستان» را تأسیس نمودند. متأسفانه رفیق سلیم مدت بعد از تأسیس سازمان، به زندان افتاد. او در زندان شکنجه‌های وحشیانه را تاب آورد و دشمن زبون و درمانده از روحیه فولادین رفیق سلیم با لغو حکم اعدام، او را به ده سال حبس محکوم نمود.

بعد از رهایی از زندان، رفیق سلیم به عنوان عضو رهبری و حرفه‌ی سازمان فعالیت‌اش را دوباره از سر گرفت. نقش اثرگذار و تاریخی رفیق سلیم در جنبش کمونیستی نوین کشور را باید در برآمدن نوین سازمان پیکار و بعدها پروسه وحدت جنبش کمونیستی کشور که منجر به تشکیل حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان گردید، دید. سازمان پیکار که رفیق سلیم یک از رهبران آن بود در نیمه دوم دهه شصت از گرایش‌های انقلابی گذشته‌اش گسست نموده، علیه زیرویونیزم سه جهانی و خوجه‌ی موضع صریح گرفت و به دفاع از جنبش انقلابی اترناسیونالیستی و جنگ خلق در پرو پرداخت و بر ضرورت تشکیل حزب کمونیست پی‌بردند. امر که در جریان تداوم مبارزات سازمان پیکار اثر گذاشت و این سازمان را بعدها در کنار حزب کمونیست افغانستان تحت رهبری رفیق ضیا قرار داد که نتیجه آن اتحاد حول حزب واحد یعنی حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان گردید.

رفیق سلیم به عنوان یک از رهبران و عضو کمیته مرکزی حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان در مبارزات تیوریک و تامین وحدت حزبی نقش مهم داشت. رفیق سلیم بعد از درگذشت صدر ضیا با وجود آن که به شدت مریض بود، از نشست گسترده کمیته مرکزی برای بازسازی حزب، در میزان ۱۳۹۹ خورشیدی حمایت نمود و سند شفاهی به این کمیته فرستاد.

رفیق سلیم در طول عمر ۷۷ ساله‌اش هرگز از مبارزه لحظه باز نیایستاد و دل سرد نشد. استقامت و پایداری او در صف مبارزه انقلابی با وجود شرایط دشوار افغانستان، ستودنی است. تعهد آگاهانه از او روشنفکر انقلابی و مردمی ساخته بود که هرگز به منافع توده‌ها خیانت نکرد و با عزم راسخ و استوار تا آخرین دم حیات‌اش بر اصول انقلابی متعهد و پیدار باقی ماند.

با درگذشت رفیق سلیم، نه فقط حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان، بلکه جنبش کمونیستی کشور یک از رهبران و یاران دیرینه‌اش را از دست داد. حزب ما، این ضایعه بزرگ را به تمام اعضا و هواداران حزب و خانواده رفیق تسلیم می‌گوید. او هرچند دیگر در میان ما نیست، اما راه و مشی را که رهبران و پیشکوتان حزب ما مانند رفیق سلیم و رفیق ضیا ترسیم نموده‌اند، روشنگر راه مبارزاتی حزب ما خواهد بود.

حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان

۱۰ عقرب ۱۴۰۱